

sesvæsenet, samarbejde på forskningens område samt fremme af det frie nordiske folkeoplysningsarbejde og den indbyrdes kulturudveksling.

Afsnittet om *socialt samarbejde* (art. 14-17) indeholder bestemmelser om det fælles nordiske arbejdsmarked, om adgangen til ved ophold i et andet nordisk land end hjemlandet at oppebære de samme sociale ydelser som opholdslandets egne borgere, om samarbejde med hensyn til sundheds- og sygevesen m. v. og om gensidig anerkendelse af attester vedrørende medicinsk, teknisk eller lignende sikkerhedskontrol.

I afsnittet om *økonomisk samarbejde* (art. 18-25) fastslås, at de nordiske lande med henblik på at fremme det nordiske økonomiske samarbejde skal rådføre sig med hinanden i spørgsmål vedrørende den økonomiske politik, i særdeleshed vedrørende konjunkturpolitikken. De nordiske lande vil så vidt muligt fremme det indbyrdes produktions- og investeringssamarbejde og virke for den størst mulige frihed for kapitalbevægelser mellem de nordiske lande. De nordiske lande vil endvidere bestræbe sig på at befæste det samarbejde, der tidligere er blevet indledt med henblik på at fjerne handelskrankerne mellem de nordiske lande, ligesom de vil søge yderligere at styrke og udvikle dette samarbejde. I internationale handelspolitiske spørgsmål vil de nordiske lande søge at fremme nordiske interesser, ligesom de vil virke for samordning på toldadministrationens område. Bestemmelserne om grænsehandelen skal udformes således, at der påføres grænseområdernes indbyggere mindst mulig ulempe. Endvidere vil de nordiske lande i fællesskab søge at fremme den økonomiske udbygning af områder, der grænser op til hverandre; denne bestemmelse tager i første række sigte på samarbejde mellem Finland, Norge og Sverige i det såkaldte Nordkalot-område.

Afsnittet vedrørende *samarbejde på samfærdselens område* (art. 26-29) bestemmer, at landene skal bestræbe sig på at befæste og udvikle samarbejdet på samfærdselens område. Det fastslås, at bygning af samfærdselsforbindelser — hvortil henregnes telekommunikationsforbindelser — der berører mere end ét nordisk land, skal ske i samråd mellem de berørte parter, ligesom det bestemmes, at de nor-

diske lande skal søge at videreudvikle det samarbejde, der har ført til, at de nordiske lande udgør ét paskontrolområde. Endelig bestemmes det, at landene skal samordne arbejdet for øget trafik-sikkerhed.

I afsnittet om *samarbejde i øvrigt* (art. 30-34) bestemmes, at de nordiske lande bør rådføre sig med hverandre i spørgsmål af fælles interesse, som behandles i internationale organisationer og på internationale konferencer. Endvidere indeholder afsnittet bestemmelser om samarbejde mellem udenrigstjenesterne, om samordning af bistanden til udviklingslandene, om samarbejde vedrørende udbredelsen af kendskab til de nordiske lande samt om samordning af den offentlige statistik.

I afsnittet om *formerne for nordisk samarbejde* (art. 35-38) fastslås, at de nordiske lande for at nå de mål, der er angivet i samarbejdsoverenskomsten, til stadighed bør rådføre sig med hverandre og om fornødent træffe samordnende foranstaltninger. Dette samarbejde skal som hidtil finde sted bl. a. inden for rammerne af Nordisk Råd og dets organer i overensstemmelse med vedtægten for rådet. Det bestemmes endvidere, at Nordisk Råd bør have lejlighed til at ytre sig om nordiske samarbejds-spørgsmål af principiel betydning, såfremt dette ikke af tidsmæssige hensyn er ugørligt. Formuleringen af denne bestemmelse er et resultat af drøftelserne i Nordisk Råd vedrørende samarbejdsoverenskomsten, jfr. bemærkningerne ovenfor om overenskomstens tilblivelse. Endelig indeholder afsnittet forskrifter om underretning af de øvrige lande ved ændring af bestemmelser, der er blevet til efter et samarbejde mellem de nordiske lande, samt om adgangen for de nordiske landes myndigheder til at korrespondere direkte med hverandre.

Ifølge overenskomstens *slutbestemmelser* (art. 39 og 40) skal overenskomsten, hvoraf originaleksemplaret opbevares i det finske udenrigsministerium, ratificeres. Den træder i kraft den første dag i den måned, der begynder nærmest efter den dag, da samtlige nordiske landes ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret. Overenskomsten kan opsiges med seks måneders varsel. Opsigelsen får kun gyldighed for vedkommende land.